

[Abel.]

der, der på det seneste har været i aviser og presse om, at eksperimentet skulle fortsætte, tror jeg er helt uden grundlag. Jeg tror ikke, der på nogen måde kan skabes flertal for noget sådant her i folketinget.

Ved at gå ind for den eksisterende aftales naturlige udløb den 1. april næste år giver vi samtidig Christianias beboere mulighed for at finde andre boliger, og derved kan rømningen foregå i ro og orden. Denne ro og orden ønsker vi i forbindelse med flytningen fra Christiania, og vi må derfor gå imod det foreliggende forslag.

Wilhelm (VS):

Selve forslaget er meget enkelt at tage stilling til, for som det fremgår af ministerens redegørelse, er der ganske enkelt ikke tale om, at Christiania er besat. Man kan derimod somme tider få et indtryk af, at der er ikke så få medlemmer af dette ting, der er besat.

Alligevel er det lidt for let at komme om ved det ved bare at sige, at dette forslag er formelt ukorrekt, og det har skræmt selv den i øvrigt sorte reaktion her i tinget fra at være med på det, fordi man ville begå en ulovlighed, for det har jo sin effekt under alle omstændigheder. Det har sin effekt i slagsmålet om stemmerne, der er lette at hente på sådan en sag som denne, i at påvirke andre partier herinde til at gå ind i kampen om at hente stemmer på bekostning af en af de dårligst stillede minoriteter, vi har i landet. Det har sin effekt også på den måde at overspille et forslag i den grad, som fremskridtspartiet har gjort her, således at ikke engang venstres ordfører kan gå ind for det. Det får samtidig den virkning, som jeg synes er meget uheldig, at de i øvrigt sorte kredse i dette ting næsten kommer til at fremstå, som om de kun var grå.

Jeg konstaterer, at ministeren i sin åbning af denne debat var — og det takker jeg for så vidt for — noget mere afslappet i spørgsmålet, end han var, lige da han var blevet minister her i sidste omgang. Men immervæk står det tilbage: hvad har regeringen tænkt sig, at der skal ske efter den tidsfrist, som man nu siger, at man vil respektere? Der er ingen af de tidligere aftaler, der i og for sig er holdt fra myndighedernes side. Det grundlag, som Christiania

eksisterer på i dag, er sådan set aftalen fra den 14. august 1973 mellem socialministeren, kulturministeren og forsvarsministeren, hvori der siges, at brugsretten for christianitterne til Christiania skal gælde i de antagelig 3 år, der vil gå, inden resultatet af en af kulturministeriet udskrevet idékonkurrence om områdets anvendelse foreligger. Men den idékonkurrence er aldrig udskrevet, og nu siger man, at der er ét år tilbage. Det var i øvrigt ikke en fast frist på 3 år, det var „antagelig“, og indtil noget bestemt foreligger. Men den idékonkurrence, man dér stillede op som sin løsning på problemet om, hvad dette område skulle bruges til, er aldrig blevet udskrevet. Kulturministeriet har ikke udskrevet den idékonkurrence, som i virkeligheden er grundlaget for den redegørelse, der blev givet dengang, og den aftale, der blev indgået mellem socialministeriet, kulturministeriet og forsvarsministeriet. Hvorfor er den konkurrence ikke udskrevet? Akademiets konkurrence er en ganske anden sag. Det er noget, de selv har fundet ud af. Men ministeriets idékonkurrence om områdets anvendelse er ikke udskrevet, og derfor er der heller ikke i dag nogen som helst planer for områdets anvendelse, på samme måde som der ikke var det i 1973. Hvad har man tænkt sig, at det skal bruges til? Nu er der, hvis man vil fastholde de frister, man for ikke at begå direkte lovbrud føler sig forpligtet til at overholde, frem til april næste år altså knap et år til, at man skulle have nogle ideer om, både hvad fremtiden skal være for de mennesker, der bor derude, og hvad fremtiden skal være for området. Men ikke en lyd har vi hørt om nogen af delene, og det synes jeg er et spørgsmål, der er grund til at stille, som fru Hanne Reintoft gjorde det til fremskridtspartiet, naturligvis, men så sandelig da også til regeringen og til alle mulige andre partier, om det sociale eksperiment. Jeg ved ikke, om det er en rimelig betegnelse for det, eller det ikke er en rimelig betegnelse, jeg synes sådan set, at det er nærmest uden interesse, hvorimod det er af meget stor interesse at konstatere, at ingen partier, ingen instans, ingen myndighed har gjort noget som helst for at lære af det sociale eksperiment, eller hvad man nu ønsker at kalde det, men det, der under alle omstændigheder er foregået i Christiania. Der er ikke